

Skatteutskottets betänkande

1980/81:35

om periodiskt understöd m. m.

I betänkandet tar utskottet upp sju motioner som rör frågor om periodiskt understöd, egendomsivräntor och skattelättnader för vissa ideella organisationer i form av bl. a. skattereduktion för gåvor.

Motionerna

1980/81: 224 av Bengt Silfverstrand (s) och Egon Jacobsson (s)

I motionen hemställs att riksdagen hos regeringen begär förslag till lagstiftning i syfte att förhindra att inte avsedda skattelättnader kan uppnås genom användande av livränta vid överlåtelse av vissa tillgångar.

1980/81: 1161 av Christina Rogestam (c)

I motionen hemställs att riksdagen hos regeringen hemställer att "uppskovsutredningen" får tilläggsdirektiv att pröva möjligheterna att utforma regler där en gräns dras mellan sådana överlåtelser där livränta kan vara motiverad och andra överlåtelser.

1980/81: 1162 av Rune Rydén m. fl. (m)

I motionen hemställs att riksdagen hos regeringen begär förslag av innebörd att äldre bestämmelser om periodiskt understöd skall användas när bestämmelserna i 53 § 4 mom. kommunalskattelagen tillämpas på oåterkalleliga förmånstagarförordnanden.

1980/81: 1535 av Linnea Hörln m. fl. (fp)

I motionen hemställs

1. att riksdagen antar det i bilaga 2 till motionen intagna förslaget till lag om skattelättnad för vissa gåvor m. m.,

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts angående kompensation för intäktsbortfallet.

1980/81: 1558 av Per Unckel (m) och Filip Fridolfsson (m)

I motionen hemställs att riksdagen anholder att regeringen utreder avdragsrätt för enskilda bidrag till ideella organisationer som alternativ till offentligt stöd.

1980/81: 1562 av Erik Wörnberg m. fl. (s)

I motionen hemställs att riksdagen beslutar att avdrag för frivilligt periodiskt understöd ej skall tillåtas fr. o. m. 1983 års taxering.

1980/81: 1865 av Margaretha af Ugglas (m) och Sten Svensson (m)

I motionen hemställs – med hänvisning till motion 1864 – att riksdagen hos regeringen begär förslag om att skattebefrielse medges stiftelser som har till ändamål att även stödja kulturell verksamhet.

Skrivelse

Från Svenska försäkringsbolags riksförbund har inkommit en skrivelse.

Gällande bestämmelser m. m.

Frivilliga periodiska understöd

Reglerna om allmänt avdrag för periodiskt understöd och andra därmed jämförliga periodiska utbetalningar fick i huvudsak sin nuvarande utformning 1973. Reglerna innebär att avdrag under vissa förutsättningar medges för den periodiska utbetalningen med utgivet belopp. I fråga om s. k. frivilliga understöd är avdragsrätten dock fr. o. m. 1982 års taxering begränsad till högst 5 000 kr. per år och givare. Denna beloppsgräns för avdraget gäller för makar var för sig.

I samband med att utskottet i december 1980 behandlade den proposition (1980/81:50) om skatten på 1981 års inkomster som innehöll förslaget om begränsning av avdraget för frivilliga periodiska understöd till 5 000 kr. per år och givare väcktes motioner med yrkanden om att rätten till avdrag för frivilliga periodiska understöd skulle slopas. Dessa avstyrktes av utskottet som bl. a. åberopade att det fanns skäl att tillåta ett visst maximalt avdrag per år och givare.

När rätten till avdrag för frivilliga periodiska understöd begränsades genom lagstiftning år 1973 till 5 000 kr. per år och mottagare, tog man genom övergångsbestämmelser hänsyn till understöd som utgick på grund av bindande förpliktelser, vilka tillkommit före den tidpunkt då propositionen blev offentlig. För sådana utbetalningar skall sålunda äldre bestämmelser fortfarande tillämpas.

Däremot ansågs några särskilda övergångsregler i samband med att avdraget förra året begränsades till 5 000 kr. per år och givare inte påkallade. Detta motiverade budgetministern bl. a. med att de utbetalningar av understöd som man tog särskild hänsyn till genom övergångsbestämmelser år 1973 kunde avse stora belopp vid varje utbetalningstillfälle. För givaren kunde därför en obegränsad rätt till avdrag antas ha spelat en inte obetydlig roll när han åtog sig understödsförpliknelsen. Det hade enligt budgetministerns mening framstått som obilligt om bindande sådana betalningsåtaganden kommit att omfattas av den begränsning av avdragsrätten som infördes 1973. Läget är dock – menar budgetministern – ett annat nu än när övergångsbestämmelserna till 1973 års lagstiftning infördes. Givaren har

nämligen vid understödsåtaganden som tillkommit sedan dess kunnat ta hänsyn till den införda begränsningen av avdragsrätten.

I samband med 1973 års riksdagsbeslut om begränsning av avdragsrätten för frivilliga periodiska understöd infördes i syfte att motverka kringgående av begränsningsreglerna en särskild bestämmelse i 53 § 4 mom. kommunal-skattelagen. Enligt denna bestämmelse skall den som överlåter sin rätt till periodiskt understöd o. d. till annan person trots överlåtelsen fortfarande vara skattskyldig för de belopp som utfaller, om han inte skulle ha haft rätt till avdrag för motsvarande utbetalning till mottagaren.

Egendomsivräntor

Den utredning som föregick 1973 års riksdagsbeslut om avdrag för periodiskt understöd föreslog i sitt betänkande (SOU 1972: 87) att livräntor o. d. i samband med köp skulle behandlas som köpeskilling vid beskattningen, om inte livränta från allmän synpunkt kunde anses motiverad. Utredningen konstaterade att behovet av livränta koncentrerade sig till överlåtelser av mindre företag i form av rörelse eller jordbruk eller aktier i fåmansbolag. Syftet med livränta i stället för köpeskilling kunde här vara att behålla företaget inom familjen eller att undvika en uppsplittring av ägandeförhållandena. Därtill kom att livräntan kunde utgöra pension för säljaren. För dessa fall föreslogs ingen större ändring av reglerna. För livräntor som grundade sig på avtal om överlåtelse av lätt realiserbara tillgångar – t. ex. aktier eller annan fastighet än jordbruksfastighet – föreslog utredningen att utbetalningarna skulle behandlas enligt samma principer som kontant köpeskilling. Om utbetalningarna skulle utgå under livstid eller minst 10 år innebar förslaget emellertid att deras värde skulle beräknas enligt kapitaliseringstabellerna för förmögenhetsvärderingen. Räntedelen av årsbeloppen skulle enligt utredningen vara avdragsgill resp. skattepliktig.

Även 1972 års skatteutredning framhöll att egendomsivräntor och understöd från familjestiftelser erbjöd särskilda svårigheter men avstod från att föreslå några ändringar i dessa avseenden med hänvisning bl. a. till att åtskilligt av problematiken föll inom ramen för företagsskatteberedningens uppdrag och att de civilrättsliga reglerna om stiftelser var föremål för utredning.

I samband med att utskottet förra våren behandlade en motion med begäran om lagstiftning i syfte att förhindra icke avsedda skattelättnader till följd av att livränta användes i stället för annat vederlag vid överlåtelse framhöll utskottet bl. a.

Som 1972 års skatteutredning konstaterade i sitt slutbetänkande erbjuder egendomsivräntorna särskilda svårigheter som har belysts i tidigare utredningsarbete och även i den proposition som låg till grund för de ändringar i lagstiftningen som genomfördes 1973. Svårigheterna består bl. a. i att erhålla en tillfredsställande gränsdragning mellan å ena sidan livräntor som kan

anses motiverade av skäl som bör godtas även vid beskattningen och å andra sidan övriga utbetalningar i denna form. Det är också svårt att för det begränsade antal fall som bör hänföras till den sistnämnda kategorin utforma praktiska regler som inte allför lätt kan kringgås.

Samtidigt kan framhållas att motionerna berör frågor som delvis ingår i den pågående översynen (B 1980: 33) av beskattningsreglerna för familjeföretag.

Utskottet som inte kan tillstyrka motionerna utgår från att regeringen uppmärksamt följer utvecklingen på detta område och omprövar reglerna om de praktiska erfarenheterna kan anses motivera detta. Vad utskottet anfört med anledning av motionerna bör ges till kända för regeringen.

Riksdagen biföll utskottets hemställan.

Ideella organisationer

Svensk skattelagstiftning saknar bestämmelser om avdrag för bidrag till ideella organisationer. Tanken på att införa en rätt till avdrag vid beskattningen för gåvor till allmännyttiga ändamål har under en lång följd av år avvisats av riksdagen. Därvid har åberopats såväl principiella och kontrolltekniska skäl som svårigheter att åstadkomma en tillfredsställande gränsdragning mellan organisationer till vilka bidrag kan ges med avdragsrätt och övriga mottagare.

I proposition 1978/79: 160 om fortsatt reformering av inkomstskatten föreslogs en mer begränsad avdragsrätt omfattande endast gåvor till svenska stiftelser eller föreningar som i överensstämmelse med sina stadgar huvudsakligen utövade internationell biståndsverksamhet eller internationellt verkade för samförstånd eller respekt för mänskliga rättigheter. Avdragsrätten var utformad som en skattereduktion med 50 % av gåvan och med högst 1 000 kr.

Skatteutskottet avstyrkte bifall till propositionen med åberopande bl. a. av att den kritik som tidigare avhållit riksdagen från att medverka till en avdragsrätt för gåvor också kunde riktas mot detta förslag.

Riksdagen godkände utskottets betänkande.

En motion med yrkande om skattelättnad för gåvor till utvecklingsbistånd avstyrktes på nytt av riksdagen förra våren. Utskottet framhöll därvid bl. a.

Utskottet instämmer i uppfattningen att den allmännyttiga verksamhet som ideella organisationer bedriver, bl. a. med betydande insatser från enskilda personer, förtjänar stöd från samhällets sida. Sådant stöd utgår också såväl genom bidrag från staten och kommunerna som i form av skattelättnader av olika slag. Så är t. ex. ideella föreningar med allmännyttiga ändamål numera i regel befriade från inkomstskatt och också från förmögenhetsskatt samt arvs- och gåvoskatt. Att införa en avdragsrätt vid inkomstbeskattningen för gåvor till vissa allmännyttiga ändamål kan givetvis innebära ytterligare förbättringar för en del av dessa organisationer. Mot de förslag i denna riktning som har lagts fram tidigare är har emellertid bl. a.

åberopats svårigheterna att åstadkomma en tillfredsställande gränsdragning mellan organisationer till vilka bidrag kan ges med avdragsrätt och övriga mottagare, och denna kritik gäller också det förslag som nu åter aktualiserats i motionen. Med hänvisning till dessa gränsdragningsproblem och till att motionären inte åberopat några nya omständigheter som bör föranleda ändrad ståndpunkt i denna fråga avstyrker utskottet motionen.

Utskottet

Frivilliga periodiska understöd

I detta betänkande behandlar utskottet frågor avseende bl.a. rätten till avdrag för periodiska understöd och egendomslivräntor. I samband härmed behandlas också frågor rörande avdrag för enskilda bidrag till och beskattningen av vissa ideella organisationer.

Erik Wärnberg m. fl. (s) begär i motion 1562 att rätten till avdrag för frivilliga periodiska understöd slopas fr. o. m 1983 års taxering. Motionärerna framhåller bl. a. att de sociala skäl som tidigare kan ha funnits för att tillåta denna typ av avdrag, som särskilt gynnar skattskyldiga med hög marginalskatt, under senare år successivt försvagats allteftersom samhällets åtgärder på det sociala området byggts ut.

Av den redogörelse som lämnats tidigare i detta betänkande framgår att rätten till avdrag för frivilliga periodiska understöd, som f. n. är maximerad till 5 000 kr. per år och mottagare, genom riksdagsbeslut så sent som i december 1980 begränsats till 5 000 kr. per år och givare fr. o. m. 1982 års taxering. Beslutet i höstas byggde på ett regeringsförslag som riksdagen begärt förra våren. Denna begränsning av avdragsrätten torde komma att innebära att alltför långtgående skattelättnader i enskilda fall hindras och att därmed mycket av det missbruk som tidigare regler otvivelaktigt kunnat ge upphov till försvinner. Utskottet vidhåller sin tidigare uttalade mening att det finns skäl att tillåta ett visst maximalt avdrag per år. Med hänsyn härtill och då det enligt utskottets uppfattning inte finns anledning pröva frågan om ytterligare inskränkningar i avdragsrätten innan närmare erfarenhet vunnits av den nya begränsningsregelns tillämpning i praktiken avstyrker utskottet bifall till motion 1562.

Oåterkalleliga förmånstagarförordnanden

I samband med att riksdagen år 1973 begränsade rätten till avdrag för frivilliga periodiska understöd gjordes i en övergångsbestämmelse undantag för sådana understöd som utgick på grund av bindande förpliktelser som tillkommit före den tidpunkt (9 november 1973) då propositionen blev offentlig. Samtidigt infördes i avsikt att försvåra ett kringgående av begränsningsregeln en bestämmelse som innebär att den som överlåter sin rätt till periodiskt understöd till annan person – trots överlåtelsen – skall vara

skattskyldig för de belopp som utfaller, om han inte är berättigad till avdrag för motsvarande utbetalning till mottagaren. Liksom i fråga om bindande utfästelser om periodiskt understöd gjordes undantag för oåterkalleliga förmånstagarförordnanden. Denna undantagsregel har betydelse för försäkringar som tagits före år 1976.

När avdragsrätten för frivilliga periodiska understöd i höstas begränsades till 5 000 kr. per år och givare fick övergångsbestämmelsen från 1973 stå kvar. Fortfarande gäller alltså att periodiska utbetalningar som utgår på grund av bindande förpliktelser som uppkommit före den 9 november 1973 skall behandlas enligt de bestämmelser som gällde före den 1 januari 1974. Några särskilda övergångsregler som tog hänsyn till bindande förpliktelser som en skattskyldig kunde ha iklätt sig med stöd av 1973 års regler ansågs inte påkallade. Detta motiverades av budgetministern bl. a. med att äldre understöd kunde avse stora belopp vid varje utbetalningstillfälle och att för givaren en obegränsad avdragsrätt därför kunde antas ha spelat en inte obetydlig roll när han åtog sig understödsförpliktelsen. Något sådant skäl kunde enligt budgetministerns mening inte sägas gälla i fråga om understöd som utgick på grund av 1973 års lagstiftning.

Rune Rydén m. fl. (m) framhåller i motion 1162 att den begränsning av avdragsrätten för frivilliga periodiska understöd till 5 000 kr. per år och givare som gäller fr. o. m. 1981 års taxering innebär att personer som tecknat försäkring före utgången av år 1975 och som efter den 9 november 1973 genom ett oåterkalleligt förordnande insatt förmånstagare till denna försäkring kommer att beskattas för sådana till förmånstagarna utfallande belopp som sammanlagt överstiger 5 000 kr. Motionärerna anser det orättvist att bindande betalningsåtaganden skall omfattas av den begränsning av avdragsrätten för periodiska understöd som införts fr. o. m. i år och begär därför förslag om att äldre bestämmelser skall gälla i fråga om oåterkalleliga förmånstagarförordnanden som gjorts efter den 9 november 1973.

Enligt utskottets mening föreligger i detta avseende ingen skillnad mellan en bindande utfästelse om periodiskt understöd och ett oåterkalleligt förmånstagarförordnande. En skattskyldig som efter den 9 november 1973 insatt förmånstagare till en försäkring kan inte anses sämre ställd än den som efter samma tidpunkt genom en bindande förpliktelse åtagit sig att utge periodiskt understöd. Något skäl att särskilt beakta förmånstagarförordnanden som gjorts efter november 1973 föreligger enligt utskottets mening inte. Utskottet avstyrker följaktligen bifall till motion 1162.

Egendomslivräntor

I två motioner, 224 och 1161, tar motionärerna upp frågor som gäller egendomsivräntor. I den förra motionen begär Bengt Silfverstrand och Egon Jacobsson (båda s) förslag till lagstiftning i syfte att förhindra inte avsedda skattelättnader genom användande av livräntor vid överlåtelse av

vissa tillgångar, i den senare anhåller Christina Rogestam (c) om utredning av möjligheterna att dra en gräns mellan överlåtelser där livräntor kan vara motiverade och andra överlåtelser.

Livräntor och liknande ersättningar i samband med köp har uppmärksamats i olika sammanhang. Den utredning som föregick 1973 års riksdagsbeslut om begränsning av avdragsrätten för periodiska understöd till 5 000 kr. per år och mottagare föreslog sålunda att livräntor i samband med köp skulle behandlas som köpeskilling om inte en livränta från allmän synpunkt kunde anses motiverad.

När skatteutskottet förra våren behandlade motioner av liknande innebörd som motion 224 framhöll utskottet att egendomslivräntorna erbjuder särskilda svårigheter bl. a. när det gällde att göra en tillfredsställande gränsdragning mellan å ena sidan livräntor som var godtagbara även från skattesynpunkt och å andra sidan andra utbetalningar i denna form. Utskottet, som bl. a. av detta skäl inte ansåg sig kunna tillstyrka motionen, utgick från att regeringen uppmärksamt skulle följa utvecklingen och ompröva reglerna om de praktiska erfarenheterna kunde anses motivera detta.

De synpunkter som framförs i motionerna är enligt utskottets mening värda beaktande. Det torde inte kunna bestridas att livräntor och andra periodiska utbetalningar numera utnyttjas i betydande omfattning för att undgå beskattning i samband med försäljningar eller för att uppnå andra inte avsedda skattelättnader. Enligt utskottets mening finns det skäl anta att denna form av skatteundragande kommer att tillta inte minst i ett läge då reglerna om skatt på realisationsvinster skärpts. Skatteutskottet, som under senare år vid upprepade tillfällen understrukit angelägenheten av att skatteundragande i alla former motverkas, tillstyrker med det anförda en utredning om egendomslivräntornas skattemässiga behandling. Utskottet vill särskilt betona att syftet med denna utredning bör vara att söka komma till rätta med missbruksfallen och inte att hindra eller försvåra överlåtelseformer som har till syfte att underlätta generationsväxlingar eller att bereda en tidigare innehavare av ett företag en rättmätig pension. Vad utskottet anförut bör ges regeringen till känna.

Motionerna 224 och 1161 får härigenom anses vara besvarade.

Stöd till ideella organisationer

Linnea Hörlén m. fl. (fp) begär i motion 1535 skattelättnad för gåvor till utvecklingsbistånd. Denna bör enligt motionärerna ges i form av skattereduktion om högst 1 000 kr. Per Unckel och Filip Fridolfsson (båda m) yrkar i motion 1558 att frågan om avdragsrätt för enskilda bidrag till ideella organisationer skall utredas, medan Margaretha af Ugglas och Sten Svensson (båda m) i motion 1865 begär förslag om skattebefrielse för stiftelser som har till ändamål att stödja kulturell verksamhet.

Som framgår av den redogörelse som utskottet lämnat i inledningen till detta betänkande har riksdagen under en lång följd av år avvisat tanken på att införa en rätt till avdrag vid beskattningen för gåvor till allmännyttiga ändamål. Också den av Linnea Hörlén aktualiserade frågan om skattereduktion för gåvor till utvecklingsbistånd har prövats av riksdagen men inte ansetts böra föranleda någon åtgärd. De skäl av bl. a. principiell och kontrollteknisk art som riksdagen åberopat mot en sådan avdragsrätt äger enligt utskottets mening alltjämt giltighet, varför utskottet avstyrker bifall till motionerna 1535 och 1558.

Med det anförda och då utskottet i avvaktan på resultatet av stiftelseutredningens pågående arbete inte är berett pröva den i motion 1865 aktualiserade frågan om kulturella stiftelsers beskattning avstyrker utskottet bifall också till denna motion.

Hemställan

Utskottet hemställer

1. *beträffande frivilliga periodiska understöd*
att riksdagen avslår motion 1980/81: 1562,
2. *beträffande oåterkalleliga förmånstagarförordnanden*
att riksdagen avslår motion 1980/81: 1162,
3. *beträffande egendomsivräntor*
att riksdagen med anledning av motionerna 1980/81: 224 och 1980/81: 1161 ger regeringen till känna vad utskottet anför,
4. *beträffande avdragsrätt m. m. för gåvor till ideella organisationer*
att riksdagen avslår
a. motion 1980/81: 1535,
b. motion 1980/81: 1558,
5. *beträffande skattefrihet för vissa ideella organisationer*
att riksdagen avslår motion 1980/81: 1865.

Stockholm den 24 mars 1981

På skatteutskottets vägnar

ERIK WÄRNBERG

Närvarande: Erik Wärnberg (s), Knut Wachtmeister (m), Stig Josefson (c), Rune Ångström (fp), Rune Carlstein (s), Olle Westberg i Hofors (s), Tage Sundkvist (c), Hagar Normark (s), Bo Lundgren (m), Ingemar Hallenius (c), Bo Forslund (s), Wilhelm Gustafsson (fp), Egon Jacobsson (s), Anita Johansson (s)* och Ewy Möller (m).

* Ej närvarande vid betänkandets justering.

Reservationer

1. Frivilliga periodiska understöd (mom. 1)

Erik Wärnberg, Rune Carlstein, Olle Westberg i Hofors, Hagar Normark, Bo Forslund, Egon Jacobsson och Anita Johansson (alla s) anser

dels att det avsnitt av utskottets yttrande på s. 5 som börjar med "Av den" och slutar med "motion 1562" bort ha följande lydelse:

1972 års skatteutredning föreslog i sitt slutbetänkande (SOU 1977:91) Översyn av skattesystemet att rätten till avdrag för frivilliga periodiska understöd skulle slopas. Utredningen som återopade bl. a. rättvise-, kontroll- och förenklingskäl konstaterade att, oavsett hur det förhöll sig med möjligheten att genom en avdragsrätt för sådana understöd uppnå skatteförmåner, det numera fanns skäl att se utbetalningarna på ett annat sätt än tidigare. Behovet att genom skattelättnader främja frivilliga understöd var – menade utredningen – betydligt mindre nu än vid tiden för reglernas tillkomst bl. a. till följd av utbyggnaden av den sociala välfärdspolitiken. Utredningen ansåg inte heller skatteförmågeprincipen längre motivera en avdragsrätt.

Utskottet delar den uppfattning som framförts av 1972 års skatteutredning. Det finns enligt utskottets mening ingen anledning att genom en avdragsrätt för frivilliga understöd ge skattelättnader som inte är motiverade vare sig med hänsyn till givarens ekonomiska situation eller mottagarens behov.

dels att utskottet under mom. 1 bort hemställa
att riksdagen med bifall till motion 1980/81:1562 antar följande
såsom reservanternas förslag betecknade

Förslag till

Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Härigenom föreskrivs att punkt 5 av anvisningarna till kommunalskattelagen (1928:370) skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Reservanternas förslag

Anvisningar till 46 §

5. Förutsättning för ----- är avslutad.
Avdrag medges ----- juridisk person.

*För annat periodiskt understöd
eller därmed jämförlig periodisk
utbetalning medges avdrag med högst
5 000 kronor. Utger skattskyldig*

*Nuvarande lydelse**Reservanternas förslag*

sådana understöd till mer än en person med belopp som sammanlagt överstiger 5 000 kronor, skall avdraget fördelas mellan dessa understöd på sätt den skattskyldige önskar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1982 och tillämpas första gången vid 1983 års taxering.

2. Stöd till ideella organisationer (mom. 4)

av Rune Ångström och Wilhelm Gustafsson (båda fp) som

dels anför följande:

Vi ansluter oss till den i motion 1980/81:1535 framförda uppfattningen att det är av stor positiv betydelse, både för de inom internationell biståndsverksamhet aktiva organisationerna och för samhällsgemenskapen i stort, om skattesystemet kan utformas så att enskilda personer stimuleras att öka sina gåvor till mission, utvecklingshjälp och katastrofbistånd – ändamål som enligt i vårt samhälle gemensamma bedömningar förtjänar ökat stöd.

I likhet med motionären förordar vi att den ifrågavarande avdragsrätten införs för gåvor till organisationer som arbetar med inriktning på internationell biståndsverksamhet samt för sådana organisationer som verkar för internationellt samförstånd och respekt för de mänskliga rättigheterna. Vi förordar därför att regeringen lägger fram förslag om lagstiftning i frågan i huvudsaklig överensstämmelse med förslaget i motion 1535. Detta bör enligt vår mening ges regeringen till känna. Vi anser att motionen därigenom är besvarad.

dels anser att utskottet under mom. 4 a bort hemställa

att riksdagen med anledning av motion 1980/81:1535 begär förslag från regeringen om skattelättnader för gåvor till utvecklingsbistånd i enlighet med vad som anförts i reservationen.